مدینه از کوه عیر تا کوه ثور حرم است و هرکس در آن بدعتی بیاورد یا بدعت گزاری را جای دهد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم بر اوست و الله در روز قیامت، هیچ توبه و احسان و فدیه ای را از او قبول نمی کند.

از یزید بن شریک بن طارق روایت است که می گوید: علی رضی الله عنه را در حالِ سخنرانی بر روی منبر دیدم و شنیدم که می گفت: نه، به الله سوگند جز کتاب الله و آنچه در این صحیفه است، کتاب دیگری نزدمان نیست که آن را بخوانیم. سپس آن صحیفه را باز کرد که در آن دیه ی دندان های شتر و پاره ای از احکامِ جراحات بیان شده بود و در آن آمده بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرموده است: «المَدِينَةُ حَرَمٌ مَا بَيْنَ عَيْرٍ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ أَحْدَثَ فِيهَا حَدَثاً أَوْ آوَى مُحْدِثاً، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالمَلاَئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لا يَقْبَلُ اللهُ مِنْهُ يَومَ القِيَامَةِ صَرْفاً وَلا عَدْلاً. ذِمَّةُ المُسْلِمينَ وَاحِدَةٌ، يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِماً، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالمَلاَئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لا يَقْبَلُ اللهُ مِنْهُ يَومَ القِيَامَةِ صَرْفاً وَلا عَدْلاً. وَمَن ادَّعَى إِلَى غَيرِ أَبيهِ، أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيرِ مَوَاليهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللهِ وَالمَلاَئِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعينَ؛ لا يَقْبَلُ اللهُ مِنْهُ يَومَ القِيَامَةِ صَرْفاً وَلا عَدْلاً»: «مدینه از کوه عیر تا کوه ثور حرم است و هرکس در آن بدعتی بیاورد یا بدعت گزاری را جای دهد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم بر اوست و الله در روز قیامت، هیچ توبه و احسان و فدیه ای را از او قبول نمی کند. پیمان مسلمانان یکی است؛ کمترین شان از این حق برخوردار است - و می تواند به غیرمسلمانان امان دهد -. پس هرکس امان و پیمان مسلمانی را نقض کند، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم بر اوست و الله در روز رستاخیز، هیچ توبه و احسان و فدیه ای را از او قبول نمی کند. هرکس خود را به غیر از پدرش یا به غیر از آزادکنندگان خود نسبت دهد، لعنت الله و ملائکه و همه ی مردم بر اوست و الله در روز قیامت، هیچ توبه و احسان و فدیه ای را از او قبول نمی کند».

[صحیح است] [متفق علیه]

علی رضی الله عنه در حال سخنرانی بر منبر می گوید: به الله سوگند، نزد ما کتابی جز کتاب الله و این کتاب نیست که آن را بخوانیم؛ سپس آن کتاب را باز می کند که در آن دیه ی دندان های شتر و مسائلی در ارتباط با جراحات و احکام آنها نوشته شده است. و در آن آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر داده مدینه مانند مکه حرم است؛ و حدود آن از کوه عیر تا کوه ثور می باشد. بنابراین هرکس در مدینه بدعتی در دین ایجاد کند یا با ارتکاب جرم و جنایت سبب اذیت و آزار مسلمانان و ظلم و ستمی به آنها شود یا اینکه بدعتگزاری را پناه دهد، لعنت الله متعال و ملائکه و همه ی مردم به دنبال اوست؛ لعنت الله متعال بر او، محروم کردن وی از رحمتش می باشد و لعنت ملائکه و همه ی مردم این است که از الله متعال می خواهند او را از رحمتش دور و محروم گرداند. و الله متعال از چنین کسی نه عمل فرضی و نفلی را که انجام داده و نه توبه و فدیه ای را که بپردازد، قبول نمی کند. و امان دادن مسلمان به کافر با شروط معروف آن صحیح است. و چون مسلمانی به کافری امان داد، تعرض به آن کافر حرام است. و هرکس امان مسلمانی را نقض کند و به کافری تعرض نماید که به او امان داده است، لعنت الله متعال و ملائکه و همه ی مردم به دنبال او می باشد؛ و الله متعال از وی هیچ عمل فرض و نفلی که انجام داده و هیچ توبه و فدیه ای را نمی پذیرد. و هرکس خود را به کسی جز پدرش نسبت دهد، یا برده ی آزاد شده خود را به غیر از آقایش که او را آزاد کرده نسبت دهد، لعنت الله متعال و ملائکه و همه ی مردم به دنبال او می باشد؛ و الله متعال از وی هیچ عمل فرض و نفلی که انجام داده و هیچ توبه و فدیه ای را نمی پذیرد. چون این کار از مصادیق کفر نعمت و ضایع کردن حقوقی در باب ارث و ولاء و دیه و سایر موارد می باشد و با قطع ارتباط و ایجاد کدورت و نافرمانی همراه است.

